

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 655

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 iulie 2020

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 454 din 24 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în redactarea anterioară Legii nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, ale art. 60 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2004, în redactarea ulterioară Legii nr. 242/2018, precum și ale art. 40 lit. i) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în redactarea anterioară Legii nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii	2-6	574. — Hotărâre privind aprobarea Programului național Competențe digitale pentru angajații din întreprinderi mari, finanțat în cadrul Programului operațional Capital uman 2014—2020	12-13
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
118. — Ordonanță de urgență privind aprobarea Programului de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii „IMM LEASING DE ECHIPAMENTE ȘI UTILAJE”	7-11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
573. — Hotărâre pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului	12	1.322. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 555/2020 privind aprobarea Planului de măsuri pentru pregătirea spitalelor în contextul epidemiei de coronavirus COVID-19, a Listei spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2 în faza I și în faza a II-a și a Listei cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspecți cu virusul SARS-CoV-2	14-15
		ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
		8.443. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Comunist Român — Secolul XXI în anul 2020	15
		8.532. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Republican din România în anul 2020	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 454**

din 24 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în redactarea anterioară Legii nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, ale art. 60 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2004, în redactarea ulterioară Legii nr. 242/2018, precum și ale art. 40 lit. i) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în redactarea anterioară Legii nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale art. 40 lit. i) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Ancuța Blanariu în Dosarul nr. 3.014/1/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 271D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 18 iunie 2020, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 24 iunie 2020, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 19 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.014/1/2017/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale art. 40 lit. i) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii**, excepție ridicată de Ancuța Blanariu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei hotărâri a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii prin care a fost respinsă contestația sa împotriva hotărârii Secției de judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii de respingere a cererii de transfer a autoarei excepției de neconstituționalitate, judecator la Judecătoria Bacău.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că atât condițiile transferului, cât și criteriile în funcție de care se soluționează cererile de transfer atunci când sunt mai multe solicitări pentru același post vacant trebuie prevăzute expres în legea organică a Consiliului Superior al Magistraturii sau în legea referitoare la statutul judecătorilor și procurorilor. Se**

subliniază caracterul lacunar al normelor referitoare la transferul judecătorilor, din moment ce reguli substanțiale și esențiale în materia transferului nu sunt stabilite prin lege. Chiar dacă în discuție este o omisiune legislativă, nu se poate ignora viciul de neconstituționalitate existent, deoarece tocmai această omisiune este cea care generează încălcarea Constituției. Astfel, pentru a respecta art. 125 alin. (2) din Constituție, aspectele esențiale referitoare la transferul judecătorilor, precum criteriile de transfer, trebuie reglementate prin lege organică, iar regulile specifice procedurii de transfer trebuie să fie explicate și detaliate prin acte de rang inferior. Prin neadoptarea unor norme de către Parlament, acest domeniu a fost uzurpat de Consiliul Superior al Magistraturii, cu încălcarea principiului separației și echilibrului puterilor în stat. Se arată că acesta nu are competența legală de a elabora un regulament cu privire la transferul judecătorilor și procurorilor. Invocarea art. 38 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 ca temei de drept pentru adoptarea unui asemenea regulament nu este pertinentă, acesta neconferind Consiliului Superior al Magistraturii competența de a adopta un regulament cu un asemenea obiect de reglementare.

5. Se mai arată că dispozițiile legale criticate nu respectă cerințele de calitate ale legii, întrucât judecătorii, raportându-se la prevederile lacunare ale legii, nu sunt în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să aibă reprezentarea precisă a derulării și a rezultatului procedurii de transfer. Textele criticate nu prevăd criteriile de transfer și condițiile care trebuie îndeplinite pentru admiterea unei cereri de transfer, mai ales în situația în care sunt formulate mai multe cereri pentru același post vacant. Întrucât se lasă la latitudinea Consiliului Superior al Magistraturii stabilirea, prin acte cu forță juridică infralegală, a unor elemente esențiale ale raportului de muncă al magistratului și, implicit, ale statutului acestuia, legea imprimă un caracter relativ, nepermis procedurii și cazurilor de transfer al magistraților. Astfel de norme, de natură infralegală, determină în privința magistraților o stare de incertitudine juridică. Se mai subliniază că practica autorității care dispune transferul judecătorilor este total imprevizibilă, aplicându-se în mod arbitrar și prioritar când un criteriu, când altul, în funcție de elemente necunoscute, fiind practic imposibil să se analizeze acele criterii în mod cumulativ pentru toți solicitanții. Se arată că nu există criterii precise și o ordine prestabilită de aplicare a acestora sau o pondere a lor, aspect care dă naștere la arbitrar. Astfel, se susține că au fost admise cereri de transfer, chiar dacă vechimea în funcție a judecătorilor respectivi era de 1 lună sau 3 luni, în schimb au fost respinse alte cereri de transfer, în condițiile în care vechimea judecătorului era de peste 15 ani; altelei au avut preponderență motive care țineau de situația familială, domiciliul solicitanților, motive personale deosebite sau gradul de încărcare a instanței la care s-a solicitat transferul.

6. În susținerea motivelor de neconstituționalitate anterior expuse se invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la calitatea legii și la reglementarea prin lege a aspectelor esențiale ce caracterizează raporturile de muncă și se apreciază că soluția legislativă care nu precizează condițiile transferului judecătorilor sau procurorilor este neconstituțională.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție. În acest sens, se invocă jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la cerințele de calitate ale legilor. Se arată că, în accepțiunea Deciziei Curții Constituționale nr. 588 din 21 septembrie 2017, lipsa unui text legal expres cu privire la condițiile încetării detașării determină încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, subliniindu-se că elementele esențiale referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă al magistraților trebuie reglementate prin lege, iar nu printr-un act juridic cu forță inferioară acesteia și că aceste norme trebuie să respecte anumite exigențe de stabilitate, previzibilitate și claritate.

8. Se precizează, în schimb, că textele legale criticate nu încalcă art. 1 alin. (4) și art. 125 alin. (2) din Constituție.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 60 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, și ale art. 40 lit. i) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, care, la data invocării excepției de neconstituționalitate, aveau următorul cuprins:

— Art. 60 din Legea nr. 303/2004: „*Transferul judecătorilor și procurorilor de la o instanță la altă instanță sau de la un parchet la alt parchet ori la o instituție publică se aprobă, la cererea celor în cauză, de Consiliul Superior al Magistraturii.*”;

— Art. 40 lit. i) din Legea nr. 317/2004: „*Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii au următoarele atribuții referitoare la cariera judecătorilor și procurorilor: [...]*

i) aprobă transferul judecătorilor și procurorilor.”

13. Curtea reține că art. 60 din Legea nr. 303/2004 a fost modificat prin art. I pct. 102 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018. Totodată, art. 40 lit. i) din Legea nr. 317/2004 a fost modificat prin art. I pct. 32 din Legea nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 8 octombrie 2018, soluția legislativă a acestuia fiind

reglementată la art. 40 lit. j) din Legea nr. 317/2004. Ulterior modificărilor operate, art. 60 din Legea nr. 303/2004 și art. 40 lit. j) din Legea nr. 317/2004 au dobândit următorul conținut normativ:

— Art. 60 din Legea nr. 303/2004: „*(1) Transferul judecătorilor și procurorilor de la o instanță la altă instanță sau de la un parchet la alt parchet ori la o instituție publică se aprobă, la cererea celor în cauză, de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul consultativ al președintelui instanței sau al procurorului șef al parchetului corespunzător.*

(2) Transferul nu se poate face la instanțe sau parchete de nivel superior celor la care judecătorul sau procurorul are dreptul să funcționeze, potrivit legii.

(3) Normele de reglementare a procedurii transferului se stabilesc prin regulamente elaborate de secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii.”;

— Art. 40 lit. j) din Legea nr. 317/2004: „*(1) Secția pentru judecătoria a Consiliului Superior al Magistraturii are următoarele atribuții referitoare la cariera judecătorilor: [...]*

j) aprobă transferul judecătorilor.”.

14. Având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „*în vigoare*”, din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea este competentă să analizeze prevederile criticate în redactarea anterioară modificării realizate, întrucât acestea continuă să producă efecte juridice în cauza dedusă judecătii.

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și alin. (5) privind calitatea legilor, precum și ale art. 125 alin. (2) cu referire la transferul judecătorilor.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 60 din Legea nr. 303/2004, în redactarea anterioară Legii nr. 242/2018, transferul judecătorilor și procurorilor de la o instanță la altă instanță sau de la un parchet la alt parchet ori la o instituție publică se aprobă, la cererea celor în cauză, de Consiliul Superior al Magistraturii. Curtea observă că, în cauză, este criticată numai teza referitoare la judecătoria, având în vedere calitatea de judecător a autoarei excepției de neconstituționalitate, astfel încât se va pronunța numai în limitele sesizării sale.

17. Statutul judecătorilor este consacrat la nivel constituțional în art. 125 — *Statutul judecătorilor*, care face parte din titlul III — *Autoritățile publice*, cap. VI — *Autoritatea judecătorească*. Potrivit art. 125 din Constituție, judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili; propunerile de numire, precum și promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, iar funcția de judecător este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

18. La nivel infraconstituțional, statutul judecătorilor este reglementat prin Legea nr. 303/2004, iar textul de lege criticat prevede transferul judecătorilor și face parte din titlul II — *Cariera judecătorilor și procurorilor*, cap. VI — *Delegarea, detașarea și transferul* din această lege. Totodată, Legea nr. 317/2004 reglementează atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii în privința carierei judecătorilor, iar una dintre aceste atribuții este cea de aprobare a transferului acestora.

19. Art. 60 din Legea nr. 303/2004 nu conține nicio prevedere cu privire la condițiile în care se realizează transferul judecătorilor. În schimb, art. 3 din Regulamentul privind transferul și detașarea judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor și procurorilor în alte funcții de conducere, precum și numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 193/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 12 aprilie 2006, a stabilit că „*La soluționarea cererilor de transfer ale judecătorilor și procurorilor la alte instanțe sau parchete vor fi avute în vedere următoarele criterii:*

— *volumul de activitate al instanței sau parchetului de la care se solicită transferul și la care se solicită transferul, numărul posturilor vacante și al posturilor temporar vacante la instanțele ori parchetele implicate și dificultățile de ocupare a acestora;*

— *vechimea efectivă în funcția de judecător sau procuror;*

— *vechimea la instanța sau parchetul de la care se solicită transferul;*

— *vechimea în gradul aferent instanței, respectiv parchetului la care se solicită transferul;*

— *specializarea judecătorului/procurorului, specializarea complementară, vechimea în cadrul secției/completului corespunzător specializării, precum și disponibilitatea de a activa în alte secții/complete decât cele corespunzătoare specializării ale instanței/parchetului la care solicită transferul, în raport cu cerințele acesteia;*

— *domiciliul solicitantului;*

— *locul de muncă al soțului sau soției;*

— *distanța dintre domiciliul și sediul instanței sau parchetului la care funcționează judecătorul ori procurorul și posibilitățile reale de navetă, inclusiv timpul afectat acesteia;*

— *starea de sănătate și situația familială”.*

20. Transferul constă în schimbarea locului de muncă și reprezintă o modificare a raportului de muncă al judecătorului, care se face la cererea acestuia. Curtea reține că modul de reglementare a transferului este o garanție a asigurării inamovibilității judecătorilor. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că *principiul inamovibilității este acea stare de drept care, în garantarea independenței judecătorilor, îi apără de riscul de a fi demisi, destituiți sau retrogradați din funcție fără temei legitim ori mutați la alte instanțe, prin delegare, detașare sau chiar prin promovare, fără consimțământul lor* [Decizia nr. 375 din 6 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 din 8 iulie 2005]. *Principiul inamovibilității îl apără pe judecător cu privire la posibilitatea de a fi transferat, mutat, înlocuit, retrogradat sau destituit din funcție în mod aleatoriu/șicanator/după bunul plac al reprezentanților autorităților executive, legiuitoare sau judiciare* [Decizia nr. 45 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 5 martie 2018, paragraful 235].

21. Curtea a constatat în jurisprudența sa, în mod constant, că statutul juridic al unei categorii de personal este reprezentat de dispozițiile de lege referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă în care se află respectiva categorie (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 25 aprilie 2016, paragraful 19, sau Decizia nr. 244 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 23 iunie 2016, paragraful 20).

22. Prin urmare, Curtea constată că transferul judecătorilor vizează modificarea raportului de muncă al judecătorului și reprezintă un element esențial al statutului juridic al acestei categorii de personal.

23. Referitor la posibilitatea de a reglementa, prin acte normative cu caracter inferior legii, aspecte esențiale ce țin de

statutul unor categorii de personal, Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu, cu privire la statutul polițistului sau al judecătorilor și al procurorilor.

24. Cu privire la statutul polițistului, Curtea a reținut că, având în vedere că polițistul este funcționar public civil, cu statut special, și că acesta este investit cu exercițiul autorității publice, statutul său juridic cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, raportul său de serviciu ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale. De aceea, aspectele esențiale ce vizează raporturile de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul polițistului, statut care este reglementat prin lege organică (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, paragraful 17, Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, paragraful 24, sau Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, precitată, paragraful 17).

25. Cu privire la statutul judecătorilor și procurorilor, Curtea a constatat că acesta este consacrat la nivel constituțional în art. 125 — *Statutul judecătorilor* și art. 132 — *Statutul procurorilor*, elementele esențiale referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă al acestora trebuie reglementate prin lege, iar nu printr-un act cu forță juridică inferioară acesteia. *Astfel, atât condițiile detașării, cât și condițiile încetării acesteia trebuie prevăzute expres în statutul judecătorilor și procurorilor, și anume în Legea nr. 303/2004* [Decizia nr. 588 din 21 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 20 octombrie 2017, paragraful 23].

26. Mai mult, raportat la cauza de față, Curtea reține un element specific al acesteia, și anume că însuși art. 125 alin. (2) din Constituție stabilește că „*Propunerile de numire, precum și promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice*”. Astfel, textul constituțional reglementează *expressis verbis* că transferarea judecătorilor se realizează de către Consiliul Superior al Magistraturii, indicând, așadar, atât autoritatea competentă să transfere judecătorii, cât și natura legii prin care se realizează transferarea judecătorilor, respectiv în condițiile legii organice a Consiliului Superior al Magistraturii, ceea ce înseamnă că această lege este cea care reglementează procedura prin care se realizează transferul. Prin urmare, legiuitorul ar fi trebuit să reglementeze, pe de o parte, instituția transferului în Legea nr. 303/2004, cu indicarea criteriilor care trebuie să fie îndeplinite, și, pe de altă parte, procedura realizării acestuia în Legea nr. 317/2004.

27. *Având în vedere cele expuse, Curtea constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 60 din Legea nr. 303/2004, care nu precizează condițiile transferării judecătorilor, încalcă art. 125 alin. (2) din Constituție.*

28. Totodată, prin Decizia nr. 474 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 3 august 2016, paragraful 28, Curtea a statuat că art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituție cuprinde toată sfera de relații sociale privitoare la justiție, respectiv organizare, funcționare, statut. Curtea a arătat că, prin textul constituțional menționat, legiuitorul constituant derivat nu s-a îndepărtat de la unitatea de procedură și reglementare care trebuie să caracterizeze relațiile sociale care privesc justiția, eventuala dificultate de interpretare în sensul anterior arătat rezultând din faptul că la data adoptării Legii de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, nu existau mai multe legi care să reglementeze relații

sociale referitoare la justiție pe componentele menționate, ci doar pe una singură, organizarea, care cuprindea atât organizarea propriu-zisă, cât și statutul. Prin urmare, rezultă că sfera art. 73 alin. (3) lit. I) din Constituție acoperă și statutul judecătorilor și procurorilor, aspect confirmat și prin art. 125 alin. (2) din Constituție, care stabilește că elementele esențiale ale carierei judecătorilor, inclusiv transferul, se reglementează prin lege organică. În același sens, prin Decizia nr. 121 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 9 iunie 2020, paragrafele 17 și 28, Curtea a reținut că elementele esențiale referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă al magistraților trebuie reglementate prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. I) din Constituție.

29. *Având în vedere cele expuse, Curtea constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 60 din Legea nr. 303/2004, care nu precizează condițiile transferării judecătorilor, încalcă art. 73 alin. (3) lit. I) din Constituție.*

30. Curtea reține că jurisprudența sa este constantă în sensul că revine legiuitorului competența să reglementeze aspectele esențiale ale raportului de muncă în privința acelor categorii de personal a căror statut se stabilește, potrivit Constituției, prin lege organică. În acest sens, Curtea reține, pe lângă deciziile anterioare, și Decizia nr. 317 din 21 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 23 iulie 2019, Decizia nr. 90 din 21 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 6 mai 2019, Decizia nr. 71 din 29 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 7 mai 2019, Decizia nr. 307 din 8 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 9 iulie 2018, Decizia nr. 306 din 8 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 22 iunie 2018, Decizia nr. 109 din 8 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 23 mai 2018, Decizia nr. 840 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 7 februarie 2018, Decizia nr. 818 din 7 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 10 aprilie 2018, Decizia nr. 258 din 27 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 18 iulie 2017, Decizia nr. 225 din 4 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 22 iunie 2017, Decizia nr. 244 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 23 iunie 2016, sau Decizia nr. 803 din 24 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 18 ianuarie 2016.

31. Curtea reține că art. 60 din Legea nr. 303/2004 se limitează la reglementarea expresă numai a autorității competente să dispună transferul judecătorului la cererea sa, fără a stabili criteriile și procedura de transfer al acestuia. Lăsând la latitudinea Consiliului Superior al Magistraturii stabilirea, prin acte cu forță juridică infralegală, a unor elemente esențiale ale raportului de muncă al judecătorului și, implicit, ale statutului acestuia, legea relativizează, în mod nepermis, condițiile în care se dispune transferul. Aceste norme, pe lângă faptul că încalcă în mod vădit art. 125 alin. (2) din Constituție, sunt contrare și exigențelor de stabilitate, previzibilitate și claritate, iar prin faptul că permit emiterea unor acte administrative cu caracter normativ, de rang infralegal, în această materie determină o stare de incertitudine juridică.

32. Or, referitor la lipsa de previzibilitate a textului de lege criticat, Curtea, în jurisprudența sa referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție, a statuat că una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite

condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013). De asemenea, Curtea a statuat că o dispoziție legală trebuie să fie precisă, neechivocă, să instituie norme clare, previzibile și accesibile, a căror aplicare să nu permită arbitrarul sau abuzul.

Norma juridică trebuie să reglementeze în mod unitar, uniform, să stabilească cerințe minimale aplicabile tuturor destinatarilor săi (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015).

33. *Așadar, Curtea constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 60 din Legea nr. 303/2004, care nu precizează condițiile transferării judecătorilor, generează o stare de impredictibilitate și, astfel, încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece, de la caz la caz, în mod arbitrar, se poate decide într-un mod subiectiv cu privire la cariera judecătorilor.*

34. Pe fondul lacunei legislative evidențiate mai sus, Curtea reține că art. 60 din Legea nr. 303/2004 contravine normelor de tehnică legislativă, de vreme ce, potrivit Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, actele normative date în executarea legilor se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă și, ca atare, trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise, fără ca prin acestea să poată fi completată legea, astfel cum s-a procedat prin Regulamentul aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 193/2006, *ceea ce determină și încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind separația și echilibrul puterilor în stat, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului și art. 133 alin. (1) privind rolul Consiliului Superior al Magistraturii.*

35. În consecință, Curtea constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 60 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în redactarea anterioară Legii nr. 242/2018, care nu precizează condițiile transferării judecătorilor, încalcă art. 1 alin. (4) și (5), art. 61 alin. (1), art. 73 alin. (3) lit. I), art. 125 alin. (2) și art. 133 alin. (1) din Constituție.

36. Totodată, Curtea reține că modificările operate cu privire la art. 60 din Legea nr. 303/2004 prin Legea nr. 242/2018 satisfac în mod parțial exigențele constituționale anterior menționate, întrucât acest act normativ, circumstanțiat la situația judecătorilor, stabilește că (i) transferul se dispune de Secția de judecatori ai Consiliului Superior al Magistraturii, și nu de Consiliu, modificare, de altfel, minoră, pentru că, în realitate, Regulamentul Consiliului Superior al Magistraturii, adoptat în anul 2006, stabilea același lucru, respectiv că transferul se dispune de Secția de judecatori pentru judecatori și de Secția procurori pentru procurori; (ii) este nevoie de avizul consultativ

al președintelui instanței corespunzătoare și (iii) transferul nu se poate face la instanțe de nivel superior celor la care judecătorul are dreptul să funcționeze. În acest context, Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat un nou Regulament privind transferul judecătorilor, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.347/2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 23 septembrie 2019, care, în esență, a menținut un *statut quo* normativ similar în privința transferului judecătorilor și procurorilor cu cel existent anterior.

37. Prin urmare, art. 60 din Legea nr. 303/2004 în redactarea ulterioară Legii nr. 242/2018, deși marchează o evoluție normativă corectă cu referire la alin. (2), suferă de aceleași probleme de constituționalitate precum art. 60 din Legea nr. 303/2004, în redactarea anterioară Legii nr. 242/2018.

38. În aceste condiții, deși, în temeiul Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, a fost analizat art. 60 din Legea nr. 303/2004, în redactarea anterioară Legii nr. 242/2018, decizia anterioară nu se opune, ci chiar impune ca, în temeiul art. 142 alin. (1) din Constituție, instanța constituțională să se pronunțe și să elimine din fondul activ al legislației noile dispoziții legale rezultate în urma modificării și completării textului constatat ca fiind neconstituțional în măsura în care acestea mențin soluția legislativă neconstituțională [a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012]. În aceste condiții, Curtea constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 60 alin. (1), care nu precizează condițiile transferării judecătorilor, precum și art. 60 alin. (3) — în ansamblul său — din Legea nr. 303/2004, în redactarea ulterioară Legii nr. 242/2018, încalcă art. 1 alin. (4) și (5), art. 61 alin. (1), art. 73 alin. (3) lit. l), art. 125 alin. (2) și art. 133 alin. (1) din Constituție.

39. În fine, cu privire la dispozițiile art. 40 lit. i) din Legea nr. 317/2004, în redactarea anterioară Legii nr. 234/2018, Curtea constată că, prin natura sa, Constituția implică, pe de o parte, o dimensiune constitutivă, care vizează stabilirea/instituirea puterilor statului și a autorităților publice fundamentale, și, pe de

altă parte, o dimensiune atributivă, care vizează conferirea și definirea atribuțiilor/competențelor autorităților publice antereferite [a se vedea Decizia nr. 358 din 30 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 7 iunie 2018, paragraful 66]. Textul criticat cuprinde o normă atributivă de competență consacrată chiar la nivel constituțional, astfel încât nu se poate trage decât concluzia că art. 40 lit. i) din Legea nr. 317/2004, în redactarea anterioară Legii nr. 234/2018, este în concordanță cu art. 125 alin. (2) din Constituție.

40. Ca efect al prezentei decizii, în conformitate cu prevederile art. 147 alin. (1) din Constituție, „Dispozițiile din legile [...] în vigoare, [...] constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept”. Așadar, Curtea constată că dispozițiile art. 147 alin. (1) din Constituție obligă legiuitorul să pună de acord prevederile neconstituționale ale art. 60 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, în redactarea ulterioară Legii nr. 242/2018, cu dispozițiile Constituției în 45 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei decizii [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, paragraful 24, și Decizia nr. 121 din 10 martie 2020, paragraful 33]. Totodată, în temeiul art. 147 alin. (4) din Constituție, dispozițiile art. 60 din Legea nr. 303/2004, în redactarea anterioară Legii nr. 242/2018, urmează a fi înlăturate de la aplicare în cauzele aflate în curs de judecată la momentul publicării prezentei decizii, precum și în cauzele supuse revizuirii, în condițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă [a se vedea și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, sau Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, paragrafele 19—23].

41. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ancuța Blanariu în Dosarul nr. 3.014/1/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 60 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în redactarea anterioară Legii nr. 242/2018, și în art. 60 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, în redactarea ulterioară Legii nr. 242/2018, care nu precizează condițiile transferării judecătorilor, precum și art. 60 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, în redactarea ulterioară Legii nr. 242/2018, sunt neconstituționale.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești și constată că dispozițiile art. 40 lit. i) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în redactarea anterioară Legii nr. 234/2018, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind aprobarea Programului de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii „IMM LEASING DE ECHIPAMENTE ȘI UTILAJE”

Întrucât 99,7% dintre companiile din România sunt întreprinderi mici și mijlocii care contribuie cu aproximativ 60% din produsul intern brut și angajează 60% din forța de muncă,

având în vedere că în contextul actual, caracterizat de instituirea unor măsuri de natură a restrânge, pe perioada pentru care a fost instituită starea de urgență, unele drepturi și libertăți fundamentale, printre care se regăsește și dreptul la libertatea economică, sprijinirea sectorului IMM reprezintă o prioritate absolută.

În condițiile în care sectorul întreprinderilor mici și mijlocii reprezintă un contributor de importanță strategică la creșterea economică și la crearea de locuri de muncă și trebuie să beneficieze din partea statului de politici publice care vizează, printre altele, creșterea accesului la finanțare, neimplementarea în regim de urgență a modificărilor legislative propuse generează consecințe negative asupra obținerii de către operatorii economici a finanțărilor necesare pentru desfășurarea în bune condiții a activității, care pot conduce chiar la riscul de insolvență.

Întrucât consecințele negative care pot apărea în situația neadoptării măsurilor propuse pot afecta grav situația întreprinderilor mici și mijlocii pe perioada manifestării efectelor răspândirii virusului SARS-CoV-2, în contextul necesității luării de măsuri urgente pentru reducerea impactului socioeconomic pe care pandemia de COVID-19, îl poate avea în perioada imediat următoare, cu efect pe termen mediu și lung, este necesară implementarea în regim de urgență a unui mecanism de stimulare a finanțărilor de tip leasing financiar oferite întreprinderilor mici și mijlocii de societățile de leasing.

Având în vedere măsurile luate la nivelul întregii Uniuni Europene, precum și la nivelul României în contextul pandemiei de COVID-19, fapt ce a determinat instituirea stării de urgență prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prelungită prin Decretul nr. 240/2020, respectiv Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 476/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. 553/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 17 iulie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, pe fondul existenței unei tendințe de înrăutățire a performanțelor economice și financiare ale companiilor nefinanciare, nu poate fi amânată reglementarea unor măsuri adecvate de sprijin în vederea asigurării accesului la finanțare, prin asigurarea unor produse de finanțare specializate, destinate unui segment de întreprinderi mici și mijlocii a căror accesibilitate la creditele bancare este mai dificilă, respectiv companiile nou-lansate — start-ups — și cele care nu dispun de garanții reale — active fixe — consistente.

Întrucât este necesară susținerea accesului întreprinderilor mici și mijlocii la finanțări destinate achiziționării de bunuri mobile noi sau second-hand pentru desfășurarea activității, în special a celor care au nevoie să transfere tehnologie în procesele de producție, dar și pentru asigurarea fluxurilor financiare necesare acestora prin operațiuni specifice de sell-and-lease-back,

având în vedere faptul că probabilitatea de nerambursare estimată pentru următoarele 12 luni este mai mare în cazul companiilor cu un grad scăzut de tehnologizare comparativ cu companiile din domeniul intensiv tehnologic care au o capacitate mai bună de îndatorare, conform Raportului Băncii Naționale a României asupra stabilității financiare din decembrie 2019,

având în vedere că bunurile mobile achiziționate în sistem leasing participă direct și imediat la crearea sursei de venit care contribuie la plata ratelor de leasing, iar în cazul unei bune planificări și corelări a programului de investiție cu schema de finanțare în leasing, ratele lunare de leasing pot fi acoperite integral din cash-flow-ul generat de investiție, fără niciun efort suplimentar din partea utilizatorului — în afara avansului plătit la încheierea contractului de leasing,

întrucât capitalurile proprii ale instituțiilor financiare nebankare au menținut tendința crescătoare, majorându-se cu 11% în perioada septembrie 2017 — septembrie 2018 și cu încă 15% în anul 2019, aspect care a susținut reluarea activității de creditare, chiar și în condițiile continuării practicării unor rate de dobândă la valori ridicate, conform Raportului Băncii Naționale a României asupra stabilității financiare din decembrie 2019,

deoarece relansarea pe baze sustenabile a creditării către sectorul întreprinderilor mici și mijlocii, caracterizat prin dinamism și diversitate, necesită luarea în regim de urgență a unor măsuri care să răspundă nevoilor de diversificare a produselor de finanțare și de garantare specifice sectorului de leasing,

având în vedere caracterul anticiclic al instrumentelor care trebuie utilizate în contextul actual, se impune reglementarea unor măsuri de stimulare a accesării finanțărilor de tip leasing, care contribuie la stimularea fluxurilor financiare și la conservarea necesarului de lichiditate al întreprinderilor mici și mijlocii pentru derularea activității în condiții optime.

Întrucât măsurile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se referă la menținerea și dezvoltarea activității întreprinderilor mici și mijlocii, cu consecințe directe și imediate asupra bugetului de stat și a celorlalte bugete, adoptarea în regim de urgență a acestor măsuri este absolut necesară, iar în lipsa acestor măsuri s-ar produce o serie de consecințe imediate asupra bugetului de stat, prin neplata impozitelor, taxelor și contribuțiilor de către întreprinderile mici și mijlocii care își desfășoară activitatea pe teritoriul României, asupra implementării proiectelor și atingerii obiectivelor întreprinderilor mici și mijlocii, dar și asupra personalului angajat de acestea.

Având în vedere că elementele sus-menționate vizează interesul public și strategic, sunt o prioritate a Programului de guvernare și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

În lipsa adoptării măsurilor propuse în regim de urgență, sectorul întreprinderilor mici și mijlocii, a cărui sprijinire reprezintă o prioritate națională, ar beneficia de condiții de finanțare suboptimale sau nu ar putea beneficia de o finanțare adecvată pentru derularea activității curente.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale și definiții

Art. 1. — (1) Se aprobă Programul de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii „IMM LEASING DE ECHIPAMENTE ȘI UTILAJE”, denumit în continuare *program*, care are ca obiectiv acordarea de facilități de garantare de către stat sub forma punerii la dispoziția instituțiilor financiare nebancale înscrise în Registrul special la Banca Națională a României a unor plafoane anuale de garantare pentru finanțările de tip leasing financiar pentru achiziționarea de bunuri mobile noi sau second-hand necesare realizării activităților IMM-urilor, precum și întreprinderilor afiliate care au un număr egal sau mai mare de 250 de angajați, în calitate de utilizatori, denumiți în continuare *beneficiari*.

(2) Programul prevăzut la alin. (1) este un program multianual de încurajare și de stimulare a dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, precum și a întreprinderilor afiliate care au un număr egal sau mai mare de 250 de angajați.

(3) Programul constă în acordarea de garanții de stat în favoarea fiecărui beneficiar participant în program pentru finanțările de tip leasing destinate achiziționării prin intermediul finanțatorilor de bunuri mobile noi și/sau second-hand, garantate de către stat, prin Ministerul Finanțelor Publice, astfel:

a) în procent de maximum 80% din valoarea finanțării, exclusiv dobânzile, comisioanele și alte cheltuieli aferente finanțării garantate, pentru achiziția de echipamente IT și tehnologia informației în cadrul unei operațiuni de leasing financiar;

b) în procent de maximum 60% din valoarea finanțării, exclusiv dobânzile, comisioanele și alte cheltuieli aferente finanțării garantate, pentru achiziția de utilaje și echipamente tehnologice, vehicule pentru transport mărfuri și persoane, utilizate în scop comercial în cadrul unei operațiuni de leasing financiar.

(4) Caracteristicile bunurilor mobile care se pot achiziționa în cadrul programului se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(5) Valoarea maximă cumulată a finanțărilor garantate de stat care pot fi acordate unui beneficiar în cadrul acestei facilități este de 5.000.000 lei.

(6) Plafonul anual al garanțiilor de stat care pot fi emise potrivit alin. (1) se stabilește prin hotărâre a Guvernului, cu încadrarea în plafonul privind emiterea de garanții de către Guvern, prin Ministerul Finanțelor Publice, stabilit potrivit prevederilor art. 26 alin. (2) și (5) și art. 29 alin. (1) lit. e) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, iar condițiile de acordare a garanțiilor de stat, precum și regulile de gestionare a plafoanelor anuale și garanțiilor se stabilesc prin norme metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 2. — În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *beneficiarul programului* — operatorul economic care respectă prevederile prezentei ordonanțe de urgență, societate sau societate cooperativă, societate agricolă, cooperativă agricolă de producție, persoană fizică autorizată, întreprinzător

titular al unei întreprinderi individuale sau întreprindere familială, autorizate potrivit dispozițiilor legale în vigoare, asociațiile sau fundațiile nonprofit care desfășoară activități economice și care îndeplinesc cumulativ condițiile de încadrare în categoria întreprinderilor mici și mijlocii prevăzute de Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, precum și întreprinderile afiliate care au un număr egal sau mai mare de 250 de angajați, care are calitatea de utilizator/locatar în contractul de leasing financiar încheiat cu finanțatorul;

b) *comision de administrare* — sumă datorată Fondului Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii, denumit în continuare *F.N.G.C.I.M.M.*, de către beneficiarul programului pentru remunerarea activității de analiză, acordare, monitorizare și administrare a garanțiilor;

c) *comision de risc* — suma datorată Ministerului Finanțelor Publice de către beneficiarul programului, destinată acoperirii riscului de garantare de către stat a finanțărilor acordate în cadrul programului;

d) *contract de garantare* — contractul încheiat între beneficiarul programului, în calitate de locatar/utilizator, societatea de leasing financiar, în calitate de finanțator/locatar, și F.N.G.C.I.M.M., în calitate de mandatar al statului, prin care statul, prin Ministerul Finanțelor Publice, reprezentat de F.N.G.C.I.M.M., se obligă să garanteze finanțarea de tip leasing acordată de societatea de leasing financiar, iar beneficiarul programului își asumă obligația să ramburseze statului sumele datorate ca urmare a executării garanției de către finanțator, în situația producerii riscului de credit;

e) *finanțarea de tip leasing* — finanțarea de tip leasing financiar destinată achiziționării prin intermediul finanțatorului de bunuri mobile noi sau second-hand necesare realizării activității IMM-ului, precum și întreprinderii afiliate care are un număr egal sau mai mare de 250 de angajați, în calitate de beneficiar al programului, acordarea acesteia realizându-se cu respectarea normelor interne proprii ale finanțatorului, în baza unui contract de leasing financiar;

f) *finanțare garantată de stat* — finanțarea, exclusiv dobânzile, comisioanele sau alte sume datorate de beneficiarul programului în baza contractului de leasing încheiat cu finanțatorul, pentru care F.N.G.C.I.M.M., în baza mandatului acordat de către Ministerul Finanțelor Publice, acordă o garanție în numele și contul statului în baza convenției încheiate cu finanțatorul;

g) *finanțator* — instituție financiară nebancaară înființată în baza Legii nr. 31/1990 privind societățile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca societate pe acțiuni, înscrisă în Registrul special ținut de Banca Națională a României și a cărei organizare și funcționare sunt reglementate de prevederile Legii nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancale, cu modificările și completările ulterioare, și care respectă prevederile Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 20/2009 privind instituțiile financiare nebancale, cu modificările și completările ulterioare;

h) *garant* — statul, prin Ministerul Finanțelor Publice, reprezentat prin F.N.G.C.I.M.M. pentru garanțiile acordate în numele și contul statului;

i) *garanție de stat* — angajament expres, necondiționat și irevocabil asumat de F.N.G.C.I.M.M., în numele și în contul statului, materializat într-un contract de garantare, care acoperă pierderea suportată de finanțator, ca urmare a producerii riscului de credit, în condițiile împărțirii proporționale a riscului între stat și finanțator; dobânzile, comisioanele și orice alte costuri generate de participarea la program nu sunt incluse în valoarea garanției de stat.

j) *garanții colaterale* — ipotecile legale mobiliare instituite de finanțator asupra bunurilor mobile achiziționate în cadrul programului, în favoarea statului român, prin Ministerul Finanțelor Publice, proporțional cu procentul de garantare;

k) *leasing financiar* — operațiunea prin care o parte, denumită *locatar/finanțator*, transmite pentru o perioadă determinată dreptul de folosință asupra unui bun, al cărui proprietar este, celeilalte părți, denumită *locatar/utilizator*, la solicitarea acestuia, contra unei plăți periodice, denumită *rată de leasing*, iar la sfârșitul perioadei de leasing locatarul/finanțatorul se obligă să respecte dreptul de opțiune al locatarului/utilizatorului de a cumpăra bunul după achitarea valorii reziduale, dacă este cazul, precum și a eventualelor cheltuieli accesorii asociate contractului de leasing financiar;

l) *procentul de garantare* — partea din finanțare care este acoperită de garanția de stat, exprimată în valoare procentuală; procentul de garantare este de maximum 80% pentru achiziția de echipamente IT și tehnologia informației și de maximum 60% pentru achiziția de utilaje și echipamente tehnologice, vehicule pentru transport mărfuri și persoane, utilizate în scop comercial;

m) *riscul de credit* — neplata parțială sau integrală a finanțării, de către beneficiarul programului;

n) *valoarea de executare a garanției* — suma rezultată din aplicarea procentului de garantare la soldul restant al finanțării, sumă care urmează a fi plătită finanțatorului de către Ministerul Finanțelor Publice;

o) *valoarea reziduală* — o parte din prețul bunului care face obiectul operațiunii de leasing financiar, exprimată procentual și care reprezintă valoarea la care se face transferul dreptului de proprietate asupra bunului către utilizator/locatar la momentul expirării contractului de leasing, după achitarea ultimei rate de leasing;

p) *bunuri mobile* — echipamente IT și tehnologia informației, utilaje și echipamente tehnologice, vehicule pentru transport mărfuri, bunuri și persoane, în scop comercial, care fac obiectul finanțării de tip leasing financiar garantate în cadrul programului.

Art. 3. — (1) Beneficiarul este eligibil dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) nu se află în dificultate în sensul capitolului 2.2 din Comunicarea Comisiei Europene „Orientări privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate” publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, nr. 249, seria C din 31 iulie 2014;

b) nu se află în litigiu, în calitate de părât, cu Ministerul Finanțelor Publice și/sau finanțatorul;

c) nu figurează cu credite restante, inclusiv pentru finanțările tip leasing, în ultimele 6 luni sau dacă înregistrează restante în baza de date a Centralei Riscului de Credit, acestea sunt încadrate în categoriile standard, în observație și substandard, conform Criteriilor de încadrare pe categorii de clasificare pentru expunerile din credite, înregistrate de împrumutătorii față de debitori prevăzute în anexa nr. 3 la Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2012 privind clasificarea creditelor și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit aplicabil entităților supravegheate de Banca Națională a României, altele decât instituțiile de credit;

d) nu se află în interdicție de a emite cecuri și nu figurează cu incidente majore cu bilete la ordin în ultimele 6 luni în baza de date a Centralei Incidentelor de Plăți, conform prevederilor Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 1/2012 privind organizarea și funcționarea la Banca Națională a României a Centralei Incidentelor de Plăți;

e) sunt eligibile conform reglementărilor interne ale finanțatorului;

f) nu înregistrează popririi active sau suspendate pe conturile bancare;

g) nu înregistrează obligații fiscale restante și alte creanțe fiscale și bugetare administrate de organul fiscal central, definit potrivit art. 1 pct. 31 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Mecanismul de organizare a punerii în executare a aplicării condițiilor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(3) În baza prezentei ordonanțe de urgență se pot acorda facilități de natura subvenției de dobânda în procent de până la 50% pentru creditele garantate în condițiile prezentei ordonanțe, precum și garanții de stat în condițiile subvenționării în procent de 100% a comisionului de administrare și a comisionului de risc. Facilitățile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se acordă în baza unei scheme de ajutor *de minimis*, aprobată prin hotărâre a Guvernului, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, precum și a prevederilor comunitare relevante în domeniul ajutorului de stat.

(4) Implementarea schemei de ajutor *de minimis* se face cu respectarea Recomandării Comisiei C (2020) 4885 F din 14 iulie 2020 privind condiționarea acordării de sprijin financiar public pentru întreprinderi din Uniunea Europeană de lipsa unei legături cu jurisdicțiile necooperante.

(5) Nu sunt eligibile pentru acordarea de garanții în cadrul programului beneficiarii din sectoarele/domeniile: intermediari financiare și asigurări, tranzacții imobiliare, activități de jocuri de noroc și pariuri, producție sau comercializare de armament, muniții, explozibili, tutun, alcool cu excepția vinului și berii, substanțe aflate sub control național, plante, substanțe și preparate stupefiante și psihotrope, activități de închiriere și leasing, activități de investigare și protecție.

Art. 4. — Prin derogare de la prevederile art. 4 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, prezenta ordonanță de urgență instituie un mecanism de garantare în baza căruia Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să mandateze F.N.G.C.I.M.M. în vederea emiterii de garanții în numele și în contul statului, în favoarea societăților de leasing financiar care urmează să acorde finanțări beneficiarilor eligibili în cadrul programului.

CAPITOLUL II

Finanțarea și garantarea

Art. 5. — (1) Finanțările prevăzute la art. 1 alin. (1) sunt destinate achiziționării bunurilor mobile noi și second-hand destinate beneficiarilor eligibili care respectă condițiile programului și se încadrează în normele și procedurile interne ale finanțatorilor și beneficiază de garanții emise/acordate de către F.N.G.C.I.M.M. în numele și în contul statului în calitate de mandatar al Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Durata maximă a perioadei de leasing este de 72 de luni, cu posibilitatea acordării de perioade de grație cu durata cuprinsă între 3 și 12 luni.

(3) Perioada și modalitatea de rambursare a finanțărilor sunt stabilite de finanțator, conform normelor interne ale acestuia.

(4) Avansul achitat de utilizator este de 0%, și, în funcție de solicitarea acestuia, poate ajunge până la maximum 20% din valoarea de achiziție a bunului finanțat, exclusiv TVA.

(5) Valoarea reziduală este cuprinsă între 1% și maximum 20% din valoarea de achiziție a bunului finanțat exclusiv TVA și poate fi achitată la încheierea perioadei de leasing sau poate fi inclusă în rate, pe parcursul derulării contractului.

(6) Nivelurile comisionului de risc și al comisionului de administrare, calculate în conformitate cu legislația europeană relevantă în domeniul ajutorului de stat se stabilesc anual prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Art. 6. — (1) Între Ministerul Finanțelor Publice și F.N.G.C.I.M.M. se încheie o convenție prin care se stabilesc drepturile și obligațiile părților în derularea finanțărilor acordate în cadrul programului cu garanție de stat.

(2) Garanția de stat este garantată cu ipoteca legală mobilă asupra bunurilor mobile aflate în proprietatea finanțatorului, care fac obiectul finanțării de tip leasing, în baza contractului de garantare. Operațiunile de înscriere, modificare și radiere în/din Registrul Național de Publicitate a Garanțiilor Mobilare se efectuează de către finanțator, în baza mandatului acordat de F.N.G.C.I.M.M.

(3) Finanțatorii pot solicita beneficiarului garanții accesorii finanțării garantate, altele decât garanțiile colaterale, sub forma biletelor la ordin emise de beneficiar în limita procentului negarantat, în conformitate cu normele și procedurile proprii de finanțare ale acestora.

(4) Ipotecile mobiliare prevăzute la alin. (2) se instituie în baza prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, în favoarea statului român, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, prin F.N.G.C.I.M.M., proporțional cu riscul asumat de garant și sunt valabile până la stingerea creanțelor datorate de beneficiar în baza contractului de leasing financiar și contractului de garantare. Sumele nete rezultate din valorificarea bunurilor mobile care fac obiectul contractului de leasing, se distribuie între finanțator și garant, proporțional cu riscul asumat de fiecare dintre părți.

(5) Contractele de garantare prin care F.N.G.C.I.M.M. acordă garanția de stat constituie titluri executorii și au valoare de înscrisuri autentice.

Art. 7. — (1) Finanțatorul are obligația de a încheia polițe de asigurare a bunurilor mobile care fac obiectul contractului de leasing financiar, în condițiile prevederilor art. 9 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la valoarea acceptată de societatea de asigurare, dar nu mai puțin decât valoarea rezultată din rapoartele de evaluare a bunurilor mobile pentru bunurile second-hand și respectiv valoarea de achiziție a bunului mobil pentru bunurile noi, întocmite de evaluatori autorizați de Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România.

(2) Obligația asigurării bunurilor mobile care fac obiectul contractului de leasing financiar subzistă pe întreaga perioadă de valabilitate a garanției de stat.

(3) Dreptul la despăgubiri rezultate din polițele de asigurare încheiate sunt cesionate în favoarea statului român, prin Ministerul Finanțelor Publice, proporțional cu procentul de garantare.

(4) Costurile ocazionate de asigurarea bunurilor mobile care fac obiectul contractului de leasing financiar sunt în totalitate în sarcina utilizatorului.

Art. 8. — (1) În cazul în care finanțatorul aprobă modificări ale clauzelor contractului de leasing referitoare la structura garanțiilor constituite, altele decât garanția de stat, prin eliberarea/înlocuirea garanțiilor colaterale, va trebui să solicite și să obțină acordul expres al F.N.G.C.I.M.M., în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Mandatul prevăzut la art. 6 alin. (2) se consideră acordat și în privința modificărilor prevăzute la alin. (1).

(3) Modificările privind structura acționariatului/asociațiilor și schimbarea sediului social al beneficiarului se notifică F.N.G.C.I.M.M. de către finanțator.

CAPITOLUL III

Plata garanțiilor, recuperarea creanțelor și dispoziții finale

Art. 9. — (1) Finanțatorul are dreptul la plata valorii de executare a garanției în cazul producerii riscului de credit, în condițiile programului.

(2) Sumele rezultate din plata garanțiilor de stat acordate de F.N.G.C.I.M.M. prin program, în numele și contul statului, se plătesc finanțatorului de către Ministerul Finanțelor Publice de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Finanțelor Publice — Acțiuni generale, titlul „Alte transferuri”, cod 55, alineatul „Sume rezultate din executarea garanțiilor acordate din bugetul de stat”, cod 55.01.50, cu încadrarea în creditele aprobate în buget cu această destinație, pe baza documentelor justificative prezentate de F.N.G.C.I.M.M., și se recuperează de la beneficiarul programului în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Pentru finanțările garantate în cadrul programului, pierderile trebuie suportate proporțional cu procentul de garantare și în același mod de către finanțator și statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 10. — (1) După efectuarea plății prevăzute la art. 9 alin. (2), Ministerul Finanțelor Publice informează F.N.G.C.I.M.M. cu privire la efectuarea plății și la data acesteia, iar F.N.G.C.I.M.M. întocmește un înscris, act premergător procedurii de executare silită, prin care se individualizează creanța rezultată prin plată.

(2) În termen de 15 zile calendaristice de la data primirii informării prevăzute la alin. (1), F.N.G.C.I.M.M. transmite înscrisul prevăzut la alin. (1) debitorului beneficiar al finanțării garantate, precum și spre informare finanțatorului.

(3) Înscrisul prevăzut la alin. (1), împreună cu dovada efectuării procedurii de transmitere către debitorul beneficiar al finanțării garantate, însoțite de contractul de garantare și de documentele prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, se înaintează organelor fiscale competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru aplicarea măsurilor de executare silită, potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — (1) Creanțele rezultate din plata garanțiilor de stat acordate și plătite finanțatorilor în cadrul programului sunt asimilate creanțelor bugetare a căror colectare și recuperare se efectuează de către organele fiscale competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, conform procedurii reglementate de Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător.

(2) Pentru sumele prevăzute la art. 9 alin. (2) se datorează dobânzi și penalități de întârziere conform dispozițiilor Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, calculate de către organele fiscale competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală începând cu ziua următoare datei plății sumei rezultate din plata garanției de stat și până la data stingerii, inclusiv, și sunt recuperate de către acestea.

(3) În cadrul procedurii de executare silită, garanțiile colaterale instituite prin contractul de garantare, se valorifică de către organele fiscale competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(4) Sumele provenite din valorificarea realizată potrivit alin. (3) după deducerea cheltuielilor de orice fel făcute în cadrul procedurii de recuperare, se distribuie statului român, prin Ministerul Finanțelor Publice, până la limita creanței neachitate, iar diferența se restituie finanțatorului.

(5) Sumele rezultate atât din executarea inițiată de către finanțator a biletelor la ordin emise de beneficiar în favoarea finanțatorului, cât și din încasările amiabile, din care se deduc dobânzile și comisioanele aferente finanțării acordate, vor diminua, proporțional cu procentele de garantare, creanța rezultată din valoarea de executare a garanției plătite finanțatorului de statul român, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (2), în baza garanției acordate de stat.

(6) În termen de 5 zile lucrătoare de la încasarea oricărei sume potrivit alin. (5), finanțatorul va vira suma convenită statului român care se face venit la bugetul de stat, însoțită de o comunicare în care vor fi menționate următoarele elemente: numele și datele de identificare ale debitorului, numărul contractului de garantare, suma recuperată și data încasării acesteia de către finanțator, valoarea deducerilor efectuate, suma virată fiecărui creditor și indicarea garanției executate.

(7) În termen de 5 zile lucrătoare de la finalizarea tuturor procedurilor de executare a biletelor la ordin, finanțatorul va transmite o informare către organele fiscale competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală în care vor fi prezentate rezultatele obținute după finalizarea procedurilor. Comunicarea va fi însoțită de documentele din care rezultă încheierea procedurilor de executare a biletelor la ordin și sumele recuperate, precum și documentele justificative din care rezultă valoarea creanțelor finanțatorului și a cheltuielilor de executare, dacă este cazul, la data finalizării fiecărei proceduri de valorificare a garanțiilor.

(8) După finalizarea tuturor procedurilor de executare, în cazul constatării unor diferențe între sumele virate potrivit alin. (6) și datele din documentele justificative potrivit alin. (7), părțile vor proceda la regularizare.

(9) Pentru întâzieri la plata sumei convenite statului român conform prevederilor alin. (6), finanțatorul datorează dobânzi și penalități de întâziere la nivelul celor prevăzute pentru creanțele

fiscale care se calculează de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și se individualizează într-un înscris care constituie titlu executoriu. Înscrisul împreună cu dovada comunicării acestuia către finanțator se transmite spre recuperare către organele fiscale competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, urmând ca recuperarea acestor sume să se realizeze conform procedurii reglementate de Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. Sumele astfel recuperate se fac venit la bugetul de stat și se încasează într-un cont de venituri bugetare distinct.

(10) Dacă creanțele rezultate din plata garanțiilor emise pentru finanțările acordate în cadrul programului nu au fost acoperite integral, fie ca urmare a distribuirii prevăzute la alin. (6), fie în cazul în care bunurile mobile finanțate prin contractul de leasing financiar nu au putut fi valorificate potrivit legii, atunci, în scopul recuperării integrale a creanței, organele fiscale competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală aplică prevederile Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(11) Pentru recuperarea valorii de executare a garanțiilor plătite finanțatorului pentru finanțările acordate în cadrul programului, suplimentar față de sumele recuperate prevăzute la alin. (6), organele fiscale competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală sunt abilitate să aplice prevederile Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, până la recuperarea integrală a creanțelor datorate în temeiul contractului de garantare.

(12) În cazul debitorilor care intră în procedura insolvenței după comunicarea de către F.N.G.C.I.M.M. organelor fiscale competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală a documentelor prevăzute la art. 10 alin. (3), înscrierea la masa credală pentru creanța rezultată din plata valorii de executare a garanției de stat se realizează de către acestea.

(13) Sumele recuperate ca urmare a punerii în executare a contractului de garantare, precum și cele recuperate ca urmare a executării ipotecilor prevăzute la art. 6 alin. (2), în limita creanței rezultate din valoarea de executare a garanției de stat se fac venit la bugetul de stat și se încasează într-un cont de venituri bugetare distinct.

Art. 12. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Finanțelor Publice va elabora și va supune aprobării Guvernului normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pecingină,
secretar de stat

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,

Virgil-Daniel Popescu

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Lucian Nicolae Bode

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — După articolul 30 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 30¹, cu următorul cuprins:

„Art. 30¹. — Ministrul tineretului și sportului aprobă prin ordin normele privind fundamentarea, acordarea și justificarea

sumelor care se transferă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Tineretului și Sportului pentru activitatea Comitetului Olimpic și Sportiv Român.”

Art. II. — Ordinul prevăzut la art. 30¹ din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare, așa cum a fost completată prin prezenta hotărâre, se emite în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul tineretului și sportului,
Marian Ionuț Stroe
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 22 iulie 2020.
Nr. 573.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Programului național Competențe digitale pentru angajații din întreprinderi mari, finanțat în cadrul Programului operațional Capital uman 2014—2020

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 3 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2020 privind unele măsuri pentru finanțarea din fonduri europene a unor programe naționale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Programul național Competențe digitale pentru angajații din întreprinderi mari, finanțat în cadrul Programului operațional Capital uman 2014—2020, axa prioritară — 3 — Locuri de muncă pentru toți, obiectivul tematic 8: Promovarea unei ocupări sustenabile și de calitate a forței de muncă și sprijinirea mobilității forței de muncă, prioritatea de investiții 10.iii: Îmbunătățirea accesului egal la învățarea pe tot parcursul vieții pentru toate grupurile de vârstă într-un cadru formal, nonformal sau informal, actualizarea cunoștințelor, a aptitudinilor și a competențelor forței de muncă și promovarea unor căi de învățare flexibile, inclusiv prin orientare profesională și prin validarea competențelor dobândite, obiectivul specific 3.12. Îmbunătățirea nivelului de cunoștințe/competențe/aptitudini aferente sectoarelor economice/domeniilor identificate conform SNC și SNCDI ale angajaților.

Art. 2. — (1) Valoarea Programului național Competențe digitale pentru angajații din întreprinderi mari alocată în cadrul Programului operațional Capital uman 2014—2020 este de 48.440 mii lei, echivalentul a 10.000.000 euro la cursul Inforeuro din luna iulie 2020, din care contribuția Uniunii Europene este de 41.174 mii lei, echivalentul a 8.500.000 euro la cursul Inforeuro din luna iulie 2020, corespunzând unei contribuții UE de 85%, iar contribuția națională este de 7.266 mii lei, echivalentul a

1.500.000 euro la cursul Inforeuro din luna iulie 2020, corespunzând unei contribuții naționale de 15%.

(2) Programul național Competențe digitale pentru angajații din întreprinderi mari se implementează prin proiectele incluse la finanțare din fonduri europene de către Autoritatea de management pentru Programul operațional Capital uman 2014—2020, potrivit prevederilor legislației naționale și europene aplicabile și contractelor de finanțare încheiate cu beneficiarii proiectelor finanțate în cadrul programului național.

Art. 3. — Durata de implementare a Programului național Competențe digitale pentru angajații din întreprinderi mari nu poate depăși data de 31 decembrie 2023.

Art. 4. — (1) Obiectivul Programului național Competențe digitale pentru angajații din întreprinderi mari este îmbunătățirea nivelului de cunoștințe/competențe/aptitudini aferente sectoarelor economice/domeniilor identificate conform SNC și SNCDI ale angajaților, cu accent pe sectoarele economice cu potențial competitiv identificate conform Strategiei naționale pentru competitivitate 2015—2020, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 775/2015, cu modificările ulterioare, și domeniile de specializare inteligentă conform Strategiei naționale de cercetare, dezvoltare și inovare 2014—2020, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 929/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Programul național Competențe digitale pentru angajații din întreprinderi mari contribuie la atingerea indicatorului de rezultat Persoane care dobândesc o calificare/care și-au validat competențele în sectoarele economice/domeniile cu specializare inteligentă aferente SNC/SNCI la încetarea calității de participant, în corelare cu numărul de angajați care beneficiază de programe de formare și cu numărul de întreprinderi sprijinite, din care: întreprinderi mari, în cadrul proiectelor selectate la finanțare conform regulilor de eligibilitate specifice prevăzute în Ghidul solicitantului — Condiții specifice „Competențe digitale pentru angajații din întreprinderi mari”, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — (1) Activitățile eligibile în cadrul proiectelor care pot fi finanțate prin Programul național Competențe digitale pentru angajații din întreprinderi mari sunt:

a) furnizarea de programe de formare profesională în domeniul alfabetizării digitale și tehnologiei informației și comunicației, denumit în continuare *TIC*: cursuri de calificare de nivel 2—4 conform Cadrului național al calificărilor, cursuri de scurtă durată, de specializare și perfecționare, cursuri care vizează un singur element de competență sau cursuri finalizate cu certificate recunoscute la nivel de angajator sau/și cu recunoaștere națională/internațională. Se vor finanța cursuri care sprijină atât dobândirea competențelor primare, cât și dobândirea de competențe avansate în domeniul TIC;

b) evaluarea și certificarea competențelor profesionale în domeniul alfabetizării digitale și TIC. Această activitate are în vedere atât evaluarea și certificarea competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale, respectiv nonformale și/sau informale, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cât și evaluarea și certificarea competențelor profesionale în domeniul IT în vederea obținerii de certificate recunoscute la nivel de întreprinderi.

(2) Activitățile eligibile prevăzute la alin. (1) se pot implementa exclusiv în regiunile mai puțin dezvoltate: Centru, Sud—Est, Sud Muntenia, Nord—Est, Nord—Vest, Vest, Sud—Vest Oltenia.

(3) Beneficiarii eligibili în cadrul Programului național Competențe digitale pentru angajații din întreprinderi mari, în sensul art. 3 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2020 privind unele măsuri pentru finanțarea din fonduri europene a unor programe naționale, sunt persoanele angajate care urmăresc îmbunătățirea nivelului de cunoștințe, competențe și aptitudini sau care urmăresc certificarea/validarea competențelor cu precădere în sectoarele economice/domeniile identificate conform SNC și SNCI.

(4) Beneficiarii proiectelor finanțate, în sensul art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2020, în cadrul Programului național Competențe digitale pentru angajații din întreprinderi mari sunt întreprinderile mari, constituite ca societăți conform Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, persoane juridice de drept privat cu scop patrimonial. O întreprindere mare reprezintă orice

întreprindere care nu se încadrează în categoria întreprinderilor mici și mijlocii, așa cum sunt definite conform Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Beneficiarii proiectelor finanțate în cadrul Programului național Competențe digitale pentru angajații din întreprinderi mari trebuie să îndeplinească condițiile minime privind capacitatea administrativă și financiară necesară pentru a asigura implementarea proiectelor, așa după cum sunt acestea prevăzute în documentul Orientări privind accesarea finanțărilor în cadrul Programului operațional Capital uman 2014—2020, cu modificările și completările ulterioare, și în Ghidul solicitantului — condiții specifice „Competențe digitale pentru angajații din întreprinderi mari”, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Verificarea îndeplinirii condițiilor minime privind capacitatea administrativă și financiară a solicitanților de finanțare, precum și a celorlalte condiții de acces la finanțare se face de către Autoritatea de management sau de către organismele intermediare pentru Programul operațional Capital uman 2014—2020, conform atribuțiilor delegate acestora din urmă prin acordurile de delegare de funcții încheiate potrivit prevederilor Regulamentului (UE) 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului.

(7) Indicatorii de realizare ai programului sunt:

a) minimum 1.500 de angajați care beneficiază de programe de formare;

b) minimum 20 de întreprinderi sprijinite.

(8) Indicatorul de rezultat al programului este de minimum 1.200 de persoane care dobândesc o calificare/care și-au validat competențele în sectoarele economice/domeniile cu specializare inteligentă aferente SNC/SNCI la încetarea calității de participant.

Art. 6. — (1) Cheltuielile aferente implementării proiectelor finanțate în cadrul Programului național Competențe digitale pentru angajații din întreprinderi mari intră sub incidența ajutorului de stat.

(2) Regulile de acordare a ajutorului de stat sunt prevăzute în cadrul schemei de ajutor de stat pentru organizarea și derularea de programe de formare a adulților „Îmbunătățirea nivelului de cunoștințe/competențe/aptitudini aferente sectoarelor economice/domeniilor identificate conform SNC și SNCI ale angajaților”, aferentă Programului operațional Capital uman 2014—2020, axa prioritară 3 — Locuri de muncă pentru toți, obiectivul specific: 3.12 — Îmbunătățirea nivelului de cunoștințe/competențe/aptitudini aferente sectoarelor economice/domeniilor identificate conform SNC și SNCI ale angajaților”, aprobată prin Ordinul ministrului fondurilor europene nr. 931/2018.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul fondurilor europene,

Ioan Marcel Boloș

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,

Virgil-Daniel Popescu

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Costel Alexe

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pecingină,

secretar de stat

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 555/2020 privind aprobarea Planului de măsuri pentru pregătirea spitalelor în contextul epidemiei de coronavirus COVID-19, a Listei spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2 în faza I și în faza a II-a și a Listei cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspecți cu virusul SARS-CoV-2

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății cu nr. NT 6.017 din 23.07.2020,

având în vedere:

— prevederile Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările ulterioare;

— prevederile art. 16 alin. (1) lit. a) și b) și ale art. 25 alin. (2) teza I din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 555/2020 privind aprobarea Planului de măsuri pentru pregătirea spitalelor în contextul epidemiei de coronavirus COVID-19, a Listei spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2 în faza I și în faza a II-a și a Listei cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspecți cu virusul SARS-CoV-2, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 7 aprilie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 2 — Lista spitalelor care asigură asistență medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2 în faza I și în faza a II-a, în tabelul „SPITALE — FAZA a II-a”, poziția 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„41.	București	Spitalul Universitar de Urgență Elias București — structura modulară”
------	-----------	---

2. În anexa nr. 2 — Lista spitalelor care asigură asistență medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2 în faza I și în faza a II-a, în tabelul „SPITALE — FAZA a II-a”, după poziția 41 se adaugă o nouă poziție, poziția 42, cu următorul cuprins:

„42.	Maramureș	Spitalul Municipal Sighetu Marmăției”
------	-----------	---------------------------------------

3. În anexa nr. 3 — Lista cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspecți cu virusul SARS-CoV-2, pozițiile 3, 21, 29 și 42 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„3	ARGEȘ	Spitalul Orășenesc «Sf. Spiridon Mioveni» — corp vechi Spitalul Județean de Urgență Pitești — Secția de boli infecțioase Spitalul Municipal Câmpulung — Secția de boli infecțioase, Secția de pediatrie și Corp central (patologii asociate pacienților suspecți sau pozitivi COVID-19) Spitalul de Pediatrie Pitești — urgențe chirurgice pediatrică	Spitalul Municipal Câmpulung	Toate centrele — tură suplimentară Spitalul Județean de Urgență Pitești — cazuri grave și critice
21	HARGHITA	Spitalul Municipal Odorheiu Secuiesc Spitalul Municipal Gheorgheni — Secția de boli infecțioase	Spitalul Municipal Odorheiu Secuiesc	Toate centrele — tură suplimentară Spitalul Municipal Odorheiu Secuiesc — centru dedicat Spitalul Județean de Urgență Miercurea-Ciuc — cazuri grave și critice

29	NEAMȚ	Spitalul Județean de Urgență Piatra-Neamț Spitalul de Pneumoftiziologie Bisericani	Spitalul Județean de Urgență Piatra-Neamț	Toate centrele de dializă — tura suplimentară Spitalul Județean de Urgență Piatra-Neamț — pacienți gravi și critici
42	BUCUREȘTI	1. Spitalul Clinic Colentina 2. Centrul Medical Policlinico di Monza — punct de lucru «Monza Metropolitan Hospital» — str. Șerban Vodă nr. 95—101, sectorul 4, București 3. Spitalul Județean Ilfov* 4. Spitalul CF I Witting* 5. Institutul de expertiză a capacității de muncă* 6. Spitalul Clinic de Boli Infecțioase «Dr. Victor Babeș» — secție externă modulară Pipera *Unități sanitare care deserveșc pacienții COVID-19 de pe raza municipiului București și a județului Ilfov (inclusiv pacienți transferați din alte județe)	Spitalul Clinic de Urgență «Sf. Ioan» București — Maternitatea Bucur Institutul Național pentru Sănătatea Mamei și Copilului «Alessandru-Rusescu» — București — Unitatea de asistență materno-fetală de excelență (Polizu)	Toate centrele de dializă — tura 4 suplimentară distinctă Spitalul Clinic de Nefrologie «Dr. Carol Davila» — București — pentru pacienți COVID-19 pozitivi — cazuri grave și critice”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Nelu Tătaru

București, 23 iulie 2020.
Nr. 1.322.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

**privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Comunist Român — Secolul XXI în anul 2020**

— extras —

În temeiul prevederilor Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 10/2016, cu modificările ulterioare, în perioada 6.07.2020 — 7.07.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea respectării dispozițiilor legale privind îndeplinirea obligațiilor referitoare la transmiterea de către Partidul Comunist Român — Secolul XXI a raportărilor obligatorii instituite de Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziție, echipa de control a constatat că Partidul Comunist Român — Secolul XXI a transmis Autorității Electorale Permanente raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor realizate în anul precedent, în data de 1.07.2020, cu depășirea termenului de 30.04.2020, încălcând astfel prevederile art. 49 alin. (1) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea Partidul Comunist Român — Secolul XXI nu a transmis Autorității Electorale Permanente, în format electronic, raportările prevăzute la art. 17 alin. (4) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 49 alin. (1) și ale art. 51 alin. (2) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 8 iulie 2020.
Nr. 8.443.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Republican din România în anul 2020

— extras —

În temeiul prevederilor Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 10/2016, cu modificările ulterioare, în perioada 6.07.2020 — 8.07.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea respectării dispozițiilor legale privind îndeplinirea obligațiilor referitoare la transmiterea de către Partidul Republican din România a raportărilor obligatorii instituite de Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziție, echipa de control a constatat că Partidul Republican din România a transmis Autorității Electorale Permanente raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor realizate în anul precedent, în data de 6.07.2020, cu depășirea termenului de 30.04.2020, încălcând astfel prevederile art. 49 alin. (1) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea Partidul Republican din România a transmis Autorității Electorale Permanente, în format electronic, toate raportările prevăzute la art. 5 alin. (4), art. 13 alin. (1) și (2), art. 15 alin. (3), art. 16 alin. (3) și art. 17 alin. (4) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 49 alin. (1) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 8 iulie 2020.
Nr. 8.532.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

